

Rozhodnutí Vyššího vojenského soudu ze dne 10.12.1982, sp. zn. 2 To 6/82, ECLI:CZ:VVS:1982:2.TO.6.1982.1

Číslo: 23/1983

Právní věta: Odsouzení za loupež spočívající v násilném zmocnění se cizího motorového vozidla k přechodnému užívání, za něž byl vykonán uložený trest odnětí svobody, naplňuje znak uvedený v § 209a odst. 4 písm. b) tr. zák., že pachatel byl

Soud: Vyšší vojenský soud

Datum rozhodnutí: 10.12.1982

Spisová značka: 2 To 6/82

Číslo rozhodnutí: 23

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Neoprávněné užívání cizí věci, Okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby

Předpisy: 140/1961 Sb. § 209a odst. 4 písm. b

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 23/1983 sb. rozh.

Odsouzení za loupež spočívající v násilném zmocnění se cizího motorového vozidla k přechodnému užívání, za něž byl vykonán uložený trest odnětí svobody, naplňuje znak uvedený v § 209a odst. 4 písm. b) tr. zák., že pachatel byl „pro takový čin potrestán“.

(Rozhodnutí vyššího vojenského soudu sp. zn. [2 To 6/82](#).)

Z odůvodnění:

Rozsudkem vojenského soudu obvodového soudu byl obžalovaný voj. J. T. spolu s voj. Z. S. kromě jiného uznán vinným trestným činem neoprávněného užívání cizího motorového vozidla podle § 209a odst. 1, 4 písm. b) tr. zák. ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zák. Podkladem výroku o vině bylo zjištění soudu prvního stupně, že voj. T. a voj. S. dne

2. 11. 1981 kolem 01.00 hod. v P. společně vnikli po násilném vytlačení větracího okénka do osobního vozidla VAZ, které voj. T. nastartoval a potom řídil. Krátce po vyjetí s vozidlem narazil do popelnice, a tím došlo k poškození karosérie. Tohoto jednání se oba dopustili přesto, že v minulosti byli za stejnou trestnou činnost odsouzeni a potrestáni.

Za to byl obžalovaný voj. T. odsouzen podle § 209a odst. 4 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody na 28 měsíců nepodmíněně. K výkonu trestu byl podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zák. zařazen do druhé nápravně výchovné skupiny. Podle § 49 odst. 1 tr. zák. byl mu uložen trest zákazu činnosti, a to řízení motorových vozidle na dobu dvou let.

Obžalovaný voj. T. podal proti rozsudku odvolání, v němž napadl jak výrok o vině, tak i výrok o trestu. Pokud jde o právní kvalifikaci, domníval se, že svým jednáním naplnil skutkovou podstatu toliko podle § 209a odst. 1, 3 písm. b) tr. zák., z čehož původně vycházela i obžaloba. Měl výhrady k odůvodnění použité právní kvalifikace podle § 209a odst. 1, 4 písm. b) tr. zák., která se opírá o zjištění, že byl v říjnu r. 1976 uznán vinným trestným činem loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák., když v rámci tohoto trestného činu odcizil cizí motorové vozidlo. Nepopřel své odsouzení pro loupež, ale zdůraznil, že tehdy nebyl odsouzen též pro trestný čin neoprávněného užívání cizího motorového vozidla podle § 209a tr. zák.

Odvolací soud ve svém rozhodnutí mimo jiné uvedl, že trestného činu neoprávněného užívání cizího motorového vozidla podle § 209a odst. 1, 4 písm. b) tr. zák. se dopustí pachatel, který se zmocní cizího motorového vozidla v úmyslu přechodně je užívat nebo kdo neoprávněně takového motorového vozidla, které mu bylo svěřeno, přechodně užívá a tohoto činu se dopustí opětovně, ačkoli byl již pro takový čin potrestán. Bezpečně bylo prokázáno, že voj. T. společně s voj. S. v kritické době násilím vnikl do cizího motorového vozidla, nastartoval je a potom i řídil v úmyslu svézt se během svémocného vzdálení od útvaru. Není sporu o tom, že tímto jednáním naplnil zákonné znaky základní skutkové podstaty trestného činu neoprávněného užívání cizího motorového vozidla podle § 209a odst. 1 tr. zák. Dále bylo zjištěno, že obžalovaný voj. T. byl již okresním soudem v P. B. rozsudkem ze dne 7. 11. 1973 odsouzen za trestný čin neoprávněného užívání cizího motorového vozidla podle § 209a odst. 1, 3 písm. b) tr. zák. a další sbíhající se trestné činy k souhrnnému trestu odnětí svobody na 14 měsíců nepodmíněně. Tento trest vykonal a odsouzení dosud nebylo zahlazeno. Rozsudkem téhož soudu ze dne 26. 10. 1976 ve spojení s usnesením krajského soudu v B. B. ze dne 7. 12. 1976 byl obžalovaný odsouzen za trestné činy loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák. a opilství podle § 201 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody na čtyři roky. Trest odnětí svobody vykonal. Trestný čin loupeže spočíval v tom, že J. T. se dopustil násilí vůči majiteli automobilu v úmyslu zmocnit se jeho motorového vozidla, se kterým odejel a potom v důsledku své opilosti s vozidlem havaroval. Vojenský obvodový soud v P. v hlavním líčení provedl důkaz přečtením tohoto trestního spisu a z jeho obsahu je zřejmé, že J. T. se zmocnil motorového vozidla patřícího J. L. s úmyslem svézt se s ním.

Při posuzování, zda v projednávaném případě vzhledem na dřívější pravomocná odsouzení a potrestání za obdobnou trestnou činnost, jde o recidivu ve smyslu § 209a odst. 1, 4 písm. b) tr. zák., bylo nutno především vyřešit otázku, zda odsouzení pro loupež spočívající v násilném zmocnění se cizího motorového vozidla k přechodnému užívání, naplňuje znak „pro takový čin“, který obsahuje kvalifikovaná skutková podstata uvedená v § 209a odst. 4 písm. b) tr. zák. „Takovým činem“ (§ 209a odst. 4 písm. b) tr. zák.), kterého se pachatel v minulosti dopustil, musí být jen čin, který vykazuje všechny zákonné znaky uvedené v § 209a odst. 1 tr. zák. Jde tedy o skutkové okolnosti záležející v neoprávněném užívání cizího motorového vozidla a nikoli o jejich právní posouzení. „Takovým činem“ se rozumí nejen trestný čin kvalifikovaný podle § 209a tr. zák., ale také například trestné činy neoprávněného užívání věci z majetku v socialistickém vlastnictví podle § 133 tr. zák., neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 tr. zák. (před účinností novely č. 148/1969 Sb.) nebo i trestný čin loupeže podle § 234 tr. zák., pokud tyto trestné činy skutkově naplňovaly znaky obsažené v § 209a odst. 1 tr. zák. Proto soud prvního stupně nepochybil, když přihlédl k předchozímu odsouzení obžalovaného pro loupež, spočívající ve zmocnění se cizího motorového vozidla v úmyslu přechodně je užívat, jako k okolnosti naplňující znak „byl pro takový čin potrestán“ ve smyslu § 209a odst. 4 písm. b) tr. zák.